

Do trupa

- 1 Leżysz zabity i jam też zabity,
Ty — strzałą śmierci, ja — strzałą miłości,
Ty krwie, ja w sobie nie mam rumianości [1],
Ty jawne świece, ja mam płomień skryty,
- 5 Tyś na twarz sukнем żałobnym nakryty,
Jam zawarł [2] zmysły w okropnej ciemności [3],
Ty masz związane ręce, ja wolności
Zbywszy mam rozum łańcuchem powity.
- Ty jednak milczysz, a mój język kwili [4],
- 10 Ty nic nie czujesz, ja cierpię ból srodze,
Tyś jak lód, a jam w piekielnej śrzedze [5].
- Ty się rozsypiesz prochem w małej chwili,
Ja się nie mogę, stawszy się żywiołem
Wiecznym mych ogniów, rozsypać popiołem.

1. O czym jest ten wiersz?

.....

2. Kim jest podmiot liryczny?

.....

3. Jaka została opisana sytuacja liryczna?

.....

.....

4. Podstawowym zadaniem barokowego artysty było zaskoczenie czytelnika, zaciekawienie niezwykłym pomysłem (**KONCEPTEM**) NA CZYM POLEGA POMYSŁ MORSZTYNA:

- ❖ *Kreacja niecodziennego adresata: _____*
- ❖ *Kreacja człowieka zakochanego jako _____ w znaczeniu duchowym*
- ❖ *Wskazanie podobieństw i różnic między: _____ i _____.*

5. **Nieodwzajemniona/odwzajemniona** miłość jest powodem dotkliwego cierpienia, co przyczyniło się do wymyślenia przez **poetę/podmiot liryczny** sytuacji, w której człowiek **żywy/zmarły** skarży się **zmarłemu/żywemu**, a nawet uważa śmierć fizyczną za dobrodziejstwo w porównaniu z nieszczęściem odrzucenia przez ukochaną.

PODOBIENSTWA – PARALELIZMY (CZĘŚĆ I-2 STROFY)

Nieszczęśliwy z miłości

trup

RÓŻNICE- KONTRASTY (CZĘŚĆ II – 2 STROFY)

Nieszczęśliwy z miłości

trup

Został zabity strzałą miłości	Jest zimny jak lód	Śmiertelnie blady	Po śmierci rozsypie się w proch
Odczuwa cierpienia	Płacze z rozpacz	Nic nie czuje	Został zabity strzałą śmierci
Pali go płomień rozpacz	Płoną wokół niego świece żałobne	milczy	Spowity śmiertelnym całunem
Ogień miłości skazuje go na cierpienie	Jest blady z powodu duchowych cierpień		Nakryty czarnym płótnem – znak żałoby
Rozum spętany przez uczucie miłości	Pali go wewnętrzny płomień rozpacz		Duchowa ciemność – nie ma nadziei na wzajemność

8. Która z postaci – trup czy zakochany – znajduje się, Twoim zdaniem, w gorszej sytuacji?

9. Jaki obraz miłości wyłania się z tekstu Jana Andrzeja Morsztyna? Czy warto się poddać takiemu uczuciu? Przedstaw swoje zdanie w wypowiedzi pisemnej.

10. GATUNEK LIRYKI: _____

11. GATUNEK LITERACKI: Sonet, czyli złożony z 4 strof: 2 czterowersowe, 2 trzywersowe; ostatnia strofa zawiera podsumowanie, puentę. Tu jest nią refleksja, że cierpienie człowieka nieszczęśliwie zakochanego trwa w nieskończoność, a cierpienie zmarłego kończą się wraz ze śmiercią.

12. PODPISZ ŚRDODKI ARTYSTYCZNE:

* ANTYTEZY *PUENTA *EPITETY *PRZENOŚNIA *PRZENOŚNIA

„zabity strzałą miłości”

„rozum łańcuchem powity”

„Ja się nie mogę, stawszy się żywiołem/ wiecznych mych ogniów,
rozsytać popiołem”

„płomień skryty”, „okropna ciemność”, „piekielna śreżoga”

„Ty Milczysz/mój język kwili”, „Tyś jak ló*ś*ta ja mam w piekielnej żeluzi”